

باستانی پاریزی

از کوه تاریگز ار *

(۲)

اذا تم امر بدا نقصه ترقب زوالا اذا قيل تم ...
در آن زمان که رسی عاقبت به حد کمال
چو نیک در نگری در کمال نقصانی
سعده

شاهزادگان کم کم از خشونتشان کاسته و بر زیباییشان افزوده می -
شود . علت هم دارد : سه چهار نسل که گذشت ، بر اثر اختلاط و امتزاج آنها
با دختران زیبایروی و کنیز کان نازک بدن ، اولاد زیبا و خوش چهره پیدا می شوند ،
و شاهزاده خانمهای زیبا روی ، «تواد اقوی» را به «تواد اجمل» تبدیل
می کنند و حق تعالی کم کم خوی زن - به قول مولوی - اندر مرد می نهد ، و
آسایشگاه تبدیل به آسایشگاه می شود .

از همان صدر تاریخ که «دیا اوکو» ، سری سلسله ماد ،
حق خنديیدن اعلامیه خشونت آمیز خود را صادر کرد و فرمان
داد که : «هیچکس به حضور شاه بار داده نشود ، و

تنها بوسیله وسیله ها و پیامبرانی ، مردم ، مطلب خود را بعرض او
برسانند و دیگر کسی حق خنديیدن یا آب دهان به نمین انداختن در برابر
شاه را ندارد ... »^۱ سربازان دانستند که خشونت و جدی بودن جای شوخی
و سستی را گرفته است و با همین روحیه بود که سربازان هو و خشنر نوی او
توانستند دیوارهای هفت گانه نینوا را بشکافند و در برابر ارابه هائی که انسانها
و جانوران را ذیر خود خرد می کرد ایستاد گی کنند و کاخ تازه سازد آشور .
بانی پاله را ویران نمایند .

البته مردم نینوا در زمان اشور از پال آخرین شاه آشور - که خود خاندانش

* این فصل قسمتی از کتابی است که نویسنده تحت عنوان « سیاست
و اقتصاد عصر صفوی » بزودی منتشر خواهد ساخت .

را در محاصره مادیها سوت - دیگر مردم عهد آشوربانی پا نبودند . بلکه دلباس پادشاهان ایشان با سجاف و قلابدوزیهای ممتاز مزین بوده و اعیان ایشان گوشواره‌ها و دست بندها و گمر بندهای مختلف می‌داشتند ، غلاف شمشیر و خنجر ایشان منبت بود ... کرسیهای ایشان چوبی و پایه‌های آن از معدنیات (طلا و ...) بود و غالباً آنها را با عاج ، مرصع می‌نمودند ...^۲

اما همین اطرافیان دیبا او کو نیز بعداز فتوحات بسیار و آوردن غنائم بی‌شمار تبدیل شدند به کسانی که مردانشان شلوارهای قلاب دوزی شده می‌پوشیدند و زنان خود را با غازه و جواهر می‌آراستند و حنسی زین و برگ اسبان را نیز با طلا نیفت می‌دادند ، قوم ساده‌ای که پیش از آن به چوپانی زندگی می‌کردند و از سوار شدن بر ارابه‌های خشنی - که چرخها ایشان جز گرده‌های ناهموار بریده شده از تنہ درختان بود - لذت می‌بردند ، اکنون کارشان آن بود که بر ارابه‌های گران‌بها سوار می‌شدند و از مجلس جشنی به مجلس دیگری می‌رفتند» .^۳

شلوار

در بار زمان ازیده‌هاگ (استیاگس، جانشین هزو و خشتر) **شلوار** دارای قصور عالیه و باغها^۴ و شکارگاههای عریض و طویل مخصوصاً برای شکار مهیا شده بود - هزاران درباری و پیشخدمت و خادم بالاسهای فاخر سرخ و ارغوانی ، طوق‌ها و یاره‌های زرین و نیز انواع بازیها ، تفریحات ، همه قسم اسباب عیش و عشرت و لهو و لعب فراهم بود .^۵

البته تکلیف این سپاهیان «واکس زده» معلوم بود ، اینان در حوالی ۵۵ ق.م (۲۵۰۰ سال پیش) در برابر سربازان یک مردپارسی بنام کوردش قرار گرفتند ، نهالی که از شکم دختر خود آستیاگس^۶ روئیده بود ، یاسن بازی که به قول گز نفوون «برای گرفتن جیره سربازی ، در صف سپاهیان می‌ایستاد و هر سپاهی درین هنگام حق هر گونه اعتراضی به رفتار کوروش داشته است»^۷ در برابر اورگرفت ، یاسن بازانی که وقتی کرزوس پادشاه «طلا اندوز» و «قارون صفت» لیدی در ازمشاور خود در باره خصوصیات آنان سوال کرده بود ، با گفته

بود: «توبامردی سینزه می‌کنی که لباسشان از پوست حیوانات و غذایشان از چیزهایی است که زمین‌های کم حاصل به آنها می‌دهد، و هیچگاه به قدری که خواهند نخوردند، این مردم در عمرشان هرگز مشروبه جز آب نیاشایدند اند، و آنجیر و سایر مأکولات شیرین را ندانند چیست؟»^۹

اما سر بازان مادی و سر بازان لیدی که چندسال قبل در برابر کوروش فرار گرفتند، غیرازین بودند و تنها یک نمونه آن، شلوارهای گلدوزی سر بازان ماد بود، و بزودی ثابت شد که «قومی که افراد آن شلوارهای گلدوزی ظریف در بر گشتهند، در میدان جنگ قادر به دفاع از افتخارات خود نخواهند بود»^{۱۰} سر بازان لیدی هم که معلوم بود در چه محيطی پرورش یافته بودند، شهر سارد پایتخت لیدی چندان غرق تجملات و تعمیشات بود که هیچ مسکری نبود که خورده نمی‌شد و هیچ منکری نبود که کرده نمی‌شد تا آنجا که «قبر آلیات پر پادشاه لیدی را پیشه وران و فواحش لیدیه ساخته بودند، روی مقبره پنج ستون بود، هر ستون کتیبه‌ای داشت که معین میکرد چقدر از مخارج را کدام صنف داده، و از حساب معلوم می‌شد که صنف فواحش بیش از همه داده است! کلیه فحشاء در لیدیه خیلی متداول بود، دختران لیدی عموماً به فحشاء می‌پرداختند و ... پرداز لیدی باتن دختران خود تجارت می‌گردند»^{۱۱} و دختران از راه روسیه- گری جهیزیه خود را فراهم می‌آورندند^{۱۲} و ظاهرآ از همین پولها بود که کرزوس توanstه بودیک مجسمه شیر را از طلا بهوزن ده تالان (حدود ۹۰من) بسازد و به معبد دلف یونان هدیه دهد که آپولون او را کمک کند، اما معلوم بود که با این نیازها خانه خدارا نمی‌شد آبادان کرد!

البته با پایه‌ای که سپاهیان کوروش دیختند، داریوش اول توanstه برای مدتی زره جنگ را از تن بیرون کرده و شال تجارت را بدش افکند و به سازمان دادن کشور پردازد، اما باز هم برای فتوحات بسیار و غنائمی بیشمار که بدست آمد، همان مردم اوایل دوران هخامنشی، تبدیل به کسانی شدند که بهزیهای ظاهر خود می‌پرداختند و جهت آراستن صورت، غازه و روغن بکار میبردند و برای آنکه درشتی چشم و درخشندگی آنرا نشان دهند سرمه- گاه، گمناگمن استعمال میکردند، به این تم تسب در میان آنان طبقه خاصی

بنام آرایشگران پیدا شد (کوسمیت یونانی) که کارشناس هنر آرایش بودند و کارشان تزئین ثروتمندان بود. در ساختن مواد معطر مهارت داشتند و شاه همیشه با جعبه‌ای از مواد معطر بچنگ میرفت و پس از کارزار باروغن‌های خوشبو خود را معطر می‌ساخت .^{۱۳}

نیزه‌های سرطلائی این تفندها نتیجه ثروت عظیمی بود که بدست آمده بود، زیرا ابروا این هندستان ۴۶۸۰ تالان و آشور و بابل ۱۰۰۰ تالان و مصر ۷۰۰ تالان و سایر ولایات به تناسب خود مالیاتهای می‌فرستادند که از آنجمله مصر گندم غذای ۱۲۰ هزار نفر را تأمین می‌کرد و اهالی ماد دویست هزار گوسفند می‌فرستادند و ارمنیان سی هزار کره اسب تقدیم می‌کردند و بابلیان پانصد غلام اخته کرده پیش کش می‌منودند .^{۱۴} و کاخهای طلاکوب هخامنشی هر گوشش از خاک و محصول جایی ساخته شده بود .^{۱۵}

بمدین ترتیب کم کم «دربار خاندان هخامنشی در انحطاط کامل افتاد و باسرعت رو به انقراض میرفت... از خصائص آن یکی دخالت ذهنها و خواجه سرایان بامور دولتی است... و دیگری عدم توجه بامور لشکری و خرابشدن سپاه ایران، درباری که خواجه سرایان و زنان در آن میدان یافته بودند درخشندگی و استحکام و ابهت سابق را از دست داد .^{۱۶}

تجمل سپاه هخامنشی، روح سلحشوری را از آنان زدوده بود، اذین جهت وققی در سال ۳۳۳ قبل از میلاد سپاه اسکندر مقدونی و فالانژهای آن پانیزه‌هایی که بلندی آن به ۱۶ پامیر سید^{۱۷} بر این سپاه ایران رسید، باسر بازانی روپرورد که همه طلاکوب و مکلل و مذهب بودند بطور یکه بقول کشت کورت «از پس گردونه‌داریوش (سوم) سپاهی به عده‌ده هزار نفر حرکت می‌کرد، نیزه‌های آنها به نقره مزین بودو نوکی از ذر داشت. علاوه بر گردونه مادر و همسر داریوش، ۱۵ گردونه، اطفال شاه و مریبان و خواجه سرایان آنها را حمل می‌کرد، بعد ۳۶۰ زن او و سپس گنج شاه که آنرا ششصد قاطر و سیصد شتر می‌بیندند .^{۱۸}

در شکست ایسوس ، «خیمه و بارگاه داریوش مصون
معنی
شاه بودن ماند. رسم اینچنین بود که فاتح در خیمه منلوب
منزل کند . خدمه . خیمه شاه را ضبط و حمامی برای اسکندر گرم کردند،
میزها را چیدند و مشعلها را آفر و ختند، زیرا اسکندر می خواست همان اسباب
و تجملاتی که برای داریوش تدارک می شد برای او هم تهیه شود.

... اسکندر وارد خیمه شد، اسلحه را کند و گفت: برویم در حمام
داریوش عرق جنگ را شست و شوکنیم ... وقتی که اسکندر وارد حمام شد و
اسباب حمام و تجملات آنرا که تماماً گراینها و کار استادان صنعت بود دید
و بوی عطربیات گوناگون که استعمال کرده بودند به مشامش رسید و نیز
وقتی که از حمام بیرون آمد و وارد خیمه گردید، بلندی آن و تخت خوابها
و میزهای قیمتی و اشیاء نفیس خیمه را دید و . . لباس فاخر مستخدمین
درباری داریوش را که در سرمهیز با خدمت کردند بادقت نگریست، رو به
دوستان خود کرد و گفت: معنی شاه بودن اینست !

جالب این است که نمونه های این خیمه ها را در دوره صفوی نیز می بینیم .
سانسون گوید: خیمه های شاه سلیمان «بقدرتی وسیع بود که داخل آنها حمامها
و حوض های آب وجود داشت، علاوه بر این در خیمه ها با غرچه های بسیار زیبا
و پر گل یافت میشد ، این با غرچه ها را با گله ای که با خود همراه می بردند
می آزادستند . » ۲۰ شاردن نیز در توصیف یک خرگاه پادشاه گوید: چادر
شاه در گرگان به طول ۶۰ عپا و بعرض ۳۵ پا و ارتفاع ۳۰ پا بود و بـ ۵۰ ستون
مدور که با سبابهای طلائی و شمش توپر طلا و نقره مزین بود تکیه داشت .
بر نوک هرستون، گویه ای شمش طلای توپر قرار داشت و درون آن یکسره
زریقت بود . ۲۱

در باب غنائم جنگ دارا و اسکندر گفته اند که طلا و نقره زیاد و لباس های
گوناگون فاخر از خزانه شاه بیرون کشیدند و از خیمه های اقربا و سرداران
داریوش نیز غنائم بسیار بودند - چون زنان حرم و زنان اقربای شاه اسباب
تحملی زیاد با خود بدینجا آورده بودند - غنائم بقدری زیاد و سنگین بود که

گرانبها را برداشته باقی را دور می‌انداختند... زنها از خیمه‌ها بیرون دویدند و مقدونیها لباسهای آنان را کنده و زینت های شان را می‌ربودند، چنانکه برای این زنان جز پیراهن یا آرخالتی نمانت، دیبور گوید زنان بادست از زنان زینت‌های خود را کنده باموهای ژولیه می‌دویدند...^{۲۲}

بنابراین، وقتی اسکندر از دور برق نیزه‌های نفرهای و زینهای طلاکوب سر بازان و چادر زنان و حرمسرای دشمن را می‌دید آیا حق نداشت به سپاهیان خود روکند و بگوید: ای مردان دلیر، بروید و طلاهای این زنان را ازدست آنان بربایید.^{۲۳}

از سر باز فداکار مسلم است، فرماندهی که نیزه ذركوب داشت، دیگر تا سردار آن سر بازی نبود که در میدان جنگ لیدی، اسب خیان‌نکار خود را به سردار خود، یعنی کوروش می‌داد تا از زیر دست و پای سر بازان مصری ولیدی جان بدد برد و خود سر باز کشته شود^{۲۴} و به ذبان حال این شعر را بخواند:

جان به قربان تو، جان لايق قربان تو نیست

لايق جان تو، قربانی جان، جان تو نیست

بلکه آن سر بازان رزم تبدیل به افسران بزمی شده بودند از قبیل بوس و نبرزن که بایک دل دو دلبرداشتند، هر چند گفته اند:

رسم یاری نیست بایک دل دودلبر داشتن

یاز دلبز یا ذ دل بایست دل برداشتن

ناجوانمردی است چون جانو سیارو ماهیار

یار دادا بودن و دل باسکندر داشتن

و بالاخره هم مخدوم خود، داریوش سوم را «در زنجیرهای طلامقید داشتند»^{۲۵} و دست آخر او را ذخیر زدند و گردونه‌اش را در بیان رها کردن دتا اینکه یک نفر مقدونی که برای رفع عطش به سرچشمه آمد، دید اسپاهیان ذخیر برداشته تلاش می‌کنند،... در حیرت شد، بعد ناله شخصی داشتند،...

طلا چند نخم برداشته و در حوال نزع است^{۲۶} و این نخم ، داریوش سوم بود.

آنطور که نوشه‌اند اسکندر ۱۸۰ هزار تالان از خزانه‌های ایران بدست آورد درحالی که داریوش هنگام فرار، خود نیز ۸۵ هزار تالان همراه برده بود .^{۲۷}

این روایت را هم‌داریم که «دارا را هر سال، از روم، هزار خایه (نخم) ذرین آوردندی هر یکی صد مثقال، و این خراج روم بود که بدو دادندی، چون اسکندر به پادشاهی نشست ، دارا به تقاضای خراج کس فرستاد ، ذوالقرنین (اسکندر) نداد و گفت: مرغی که خایه ذرین آوردی بمرد »^{۲۸} و راست گفته بود، این مرغ را خود پادشاهان هخامنشی گشته بودند.

چکمه با میخ لابد خواهید گفت اسکندر و جانشینانش چه کردند؟

طلا باید عرض کنم که همین طلاها و نقره‌ها کم کم کار خود را کرد و آن سپاهیان سبک اسلحه مقدونی تبدیل به سربازان سنگین سرین تن پرور شدند و پادشاهان سلوکی، عیش و تحمل را پیش گرفتند و آن قدر در فساد اخلاق غوطه ورشدند که همین فساد اخلاق بالآخره کار آنان را ساخت و داشک. بیرون آمد از کوهپایه، و پادشاهی ایران بگرفت، و قوم او را اشکانی نام کردند .^{۲۹} لابد شنیده‌اید که دارشک و تیرداد پسران فری یا پست از باخته به پارت (خراسان) نزد «فرکلس» والی سلوکی آمدند، و چون تیرداد صباحت منظرا داشت و والی موافق عادت ذشت بـونانیهای آن زمان خواست تمتعی از جمال او بر گیرد، این رفندار بر ارشک بسیار گران آمد، فرکلس را که میزبانش بود، شبانه به معاونت تیرداد و پنج نفر نوکرش کشت و پس از آن به قیام بر ضد سلوکی‌ها عزم خود را جزم کرد .^{۳۰} این نخستین بایه تشکیل دولت مقتدر پارتی بود ، دولتی که سواران آن در حنگه و گرین، وحشت آور بودند و دیز رگ، ونزو و نرمی، کمان پارتبی

بقوت پر قاب می شد که بد عمقی بسیار به گوشت می نشست . و ضربت نیزه های پارتو چنان سخت و قوی بود که غالباً تن دوسوار را می شکافت ، ، ۳۱ چنین سپاهیانی به سرداری فرهاد پادشاه اشکانی به جنگ آنطیو خوس ششم پادشاه سلوکی مغرب (۱۴۲ تا ۱۴۵ ق.م) رفتند . اکنون وضع سپاه با قیمانده سلوکیها را ببینید ، بروایت توستن :

«تحمل این سپاه باندار کات جنگی اش برابری میکرد چنانکه هشتاد هزار نفر سپاهی سیصد هزار خدمتکار داشت و اغلب آنها آشپز بودند : طلا و نقره بقدرتی زیاد بود که چکمه های ساده ترین سرباز میخهای طلا داشت . این سپاهیان ، فلزی را کدامال میکردند که برای آن آنهمه مردمان بجنگ کیکدیگر میرفتنند . ظرف آشپزخانه از نقره بود و چنان بمنظور می آمد که این لشکر به جنگ نمیرود بل به سوی مهمانی روانه است . . . درین جنگ سپاه سلوکی شکست خورد ، آن تیوخوس کشته شد . فرهاد ، دفن شاهانه ای برای او ترتیب داد ... » ۳۲

برروایت دیودور : وقتی خبر قتل آنطیو خوس بدانطاکیه رسید تمام شهر عزادار گردید مخصوصاً صدای ندب و وزاری زنان بسیار بود ، سیصد هزار سپاهی در دشت جان سپرد ، خانواده ای نبود که برای کسی عزادار نباشد . در میان زنان بعضی برای برادر ، برخی برای شوهر یا پسر سوگواری میکردند ، جمع کثیری از دختران و پسر بجهدا که یقین شده بودند از بی کسی شان می نالیدند ، این وضع دوام داشت تا آنکه گذشت زمان - که بهترین طبیب است حدی برای عزاداری آنها نهاد . . .

جسد آنطیو خوس را فرهاد دوم در صندوق نقره به سوریه فرستاد . » ۳۳

تختخواب بندۀ نمی توانم عامل اقتصاد و ذر را دقیقاً در سقوط اشکانیان پیدا کنم ، چه ، مدارک بسیار کم است .

اما شنیده ام که در جنگها ، ۲۰۰ ارابه ، زنان و رامشگران سود ندار احمل میکردند

و همچنان نیز اینها بچشم بگذشتند .

پنجم از خواب‌این تخت‌خواب بیدار شده است که سپاهیان اردشیر با بکان به پشت دروازه‌های رامهرمز رسیده بودند.

در طبقات ناصری به فساد در بار اردوان اشاره‌ای شده و گوید اردوان-
الا صفر مردی فضول و مکثوار و معاشر بود، پیوسته به عشرت و لهو مشغول بودی و نشاط کردی، در ایام او کاری نرفت که ذکر آن توان کرد و او آخر ملوک طوایف بود. و مدت ملک او سیزده سال بود. ، ۲۵ و این نخستین بار است در تاریخ که عدد ۱۳ صاحب آفران زده است.

شبیدیز و البتة قدرت و شدت سیلاط ساسانی نیز کم کم به شیرین با تلاق فساد و تباہی گرایید، رستم فرخزاد وقتی برابر سپاه عرب قرار گرفت، مغیره بن شعبه به عنوان سفیر در برابر او آمد. رستم از غروری که داشت او را تهدید کرد که فردا هنوز آفتاب به وسط آسمان نخواهد رسید که من همه شمارا کشته باشم، مغیره جواب مفصل نداد، فقط گفت: لا حول ولا قوة الا بالله، و از آن مجلس خارج شد. ۲۶ رستم وقتی به میدان رفت تمجّب میکرد که چرا نیزه‌اش در برابر مشتی بر هنره کند شده است و طی نامه‌ای به برادرش درد دل میکرد:

اگمر نیزه بر کوه رویین زنم
گذاره کنم زانکه رویین ننم

کنون تیر و پیکان آهن گذار

همی بسر بسره نباید بکار

همان تیغ کان گردن پیل و شیر

فگنگنی به زخم اندر آورد زیر

برد همی پوست بسر تازیان

ز دانش زیان آیدم بسر زیان

اما باید گفت تیغ آن سر باذانی که همراه اردشیر با بکان به مر رفتند و هفتاد هزار سر را به میدان معبد اصلخرا فرستادند از آن روز کند

در پار پر شکوه را به وجود آورد و سهزار زن را در آن جای داد که یکی از آنها شیرین بود و هزاران اسب در سر طویله بست که یکی از آن نمونه شبدیز بود، شیرین و شبدیزی که نظامی در باب آنها گفته:

نه شیرین تو ز شیرین خلق دیدم

نه چون شبدیز شیرنگی شنیدم

تنها یکی از اشیاء بی نظیر دستگاه او تاجی بود که منهاج سراج در بازه اش گفته است «آنچه او را جمع شد از ملوک عجم هیچکس نداشت، اول تاجی از چهارصد من زو سرخ زده بود و یک پاره یافقت - که طول او یک بدت بود و چون آفتاب درخشان - در آن نشانه و یک هزار دانه مر واردید هر یک چند بیضه گنجشک چون ستاره رخشان، آن جمله در تاج و تخت او وضع کرده و آن تاج به ذنجیرها از طاق بارگاه او چنان آویخته که چون بر تخت نشستی تاج برس او چست‌آمدی تاییننده را گمان افتادی که این تاج برس او نهاده است ». ^{۲۷} خسرو پرویز در سال ۱۸ سلطنت خود ۴۶۸ میلیون مثقال طلا از گنج خانه جا بجا کرد که اغلب این ثروت را به سبب وصول بقایای مالیاتی بدون انداز ترحم و رعایت بدت آورده بود.^{۲۸} هم‌جنین «... دوازده هزار زن در شستان او (خرمو پرویز) بودند از بندۀ و آزاد، و در جمله مريم دخت ملك روم، و بهرام دخت، و گردويه و شیرین که ماه جهان بود، کس به نیکوئی او صورت نشان نداده است و و فرهاد سپهبد او را عاشق بودست...»

پرویز چون به شکار بیرون شدی، از چپ و راست پانصد کنیزک، به مجمرهای زدین اندر، عوده‌ی سوختنی، و هزار مرد فراش با مشک پیرامون آب همی ریختنندی تا باد گرد نینگیزد ». ^{۲۹}

و کاش این عمل تنها اختصاص به پادشاه‌ساسانی داشت، درین مورد متأسفانه کار گذاران هم بردين ملوک بودند! چنانکه آزمایان، حاکم کارخانه قتل شدند، از اینکه ایام کنونی بدبختی بودند

برد که او را نیز مثل آذماهان مال بسیار بود ، اموال خود را برداشته به خدمت شاه کسری آمد ... پادشاه هندوستان ، انوشیروان را هزار من عود فرستاد ... و ملک کشمیر صد جوشن و چهار هزار من مشک ازفر فرستاد نزد کسری »^۴ . این حرفها هر قدر اغراق باشد ، باز هم گویای یک حقیقت هست ، حقیقت اینکه به قول آن حاکم معروف - یعنی بر مکی که عاقبت سرخود را بر سر این حرف نهاد^{۴۱} ثروتها بجای آنکه در خانه های درم باشد در خانه اینان جای گرفته بود .

باید فراموش کرد که یکی از عوامل تهییج سپاه عرب برای تسخیر مدانن ، همین گنجها و طلاها بوده است و وقتی سپاه عرب به مدانن رسید ، سعد و قاص بر آن غنایم دست یافت و چیزها دید بسیار عجج ، از آنجمله اسبی یافت به خزینه اند زرین ، و بروی لگام و پاردم همه از سیم بافته بگوهرهای الوان و یاقوت و مرارید ، و سواری بروی نشسته ، تن آن سوار از سیم از سر تا پای بگوهرها اند نشانده ، و یک اشتر یافتند از سیم و او را یک بجه بر پشت از ذر ، گوهرها اند و نشانده از یاقوت و مرارید و ذر جد . دیگر عطرها یافتند اند خزینه از مشک و کافور و عنبر و عیمر ، کافور را پنداشتند کی (که) نمک است ، تا ایشان را یکفتند کی این کافور است ... باقی غنیمت قست کردن ... شصت هزار مرد بود هر مردی و دوازده هزار رسید . »^{۴۲} و این همه غنائم نصیب سربازانی شد که بقول همان رستم فرخزاد :

زبیشی و پیشی ندارند هوش خورش نان کشکین و پشمینه پوش

هر گک لابد رستم لباس اینها را مقایسه با لباس خودش

در زیر میکرد که به قول بلعمی «پیر اهن و زیر جامه زد بفت

بار طلا پوشیده داشت ، و همیانی بر میانش بود که هزار ذر

سرخ در آن بود ، و کمری ذرین داشت بگوهرها مرصع ، قیمت آن هفتاد

هزار درم بود . » و در میدان جنگ قادسیه هزار شتر زیر بار بودند که درم

و دینار داشتند و شاید تمتعج کنید که رستم در آفتاب سوزان جنگ به زیر

آمد که از زیر بار اینها را بگیرد و اینها را بگیرد .

که دانست بار آن شتر درمودینار است شمشیر بزد و تنگ آن پاردا برید. بار برپشت رستم فرود آمد و پشت او بشکست، رستم از درد، خود را در آب رود افکند، هلال دانست که او رستم است، اورا بگرفت و سرش را برید و پرسنیزه کرد و بانگ بر آورد. رستم را کشتم ^{۴۲}. و هم میدانیم که یزد گرد، شاهزاده ساسانی نیز که او را همین رستم بر تخت نشانده بود، هنگام فرار از مدائی، قبل از هر چیز به قول حمزه اصفهانی «هزار طباخ و هزار سگبان و هزار یوز بان و هزار یاز بار همراه برداشت» ^{۴۳} و در مردو «به آسیابانی گریخت ... و آسیابان او را بکشت و در آب افکند ... و ایدون گویند که آسیابان او را نشناخت، یزد گرد وی را گفت هرا مکش تا من ترا تو انگر کنم، آسیابان گفت چی چیز دهی وی انگشتی داشت نگین از یاقوت سرخ کاندرجهان چنان نبود، او را داد: آسیابان گفت این چه چیز است؟ هرا چهار درم سیم باید کی (که) مزد این آسیا هر روز چهار درم سیم است، اگر مزد امروز بینه هرا دهی ترا نکشم، یزد گرد گفت ای بد بخت این نگین به از خراج پارس و کرمان ندانم، هرا چهار درم سیم باید، و با وی چهار درهم نبود، هرا او را بکشت! واذ آن گاه باز همچ یعنی می چهار درم جایی نرود؟ ^{۴۴}

هردم ایران که گرد یزد گرد و رستم جمع شده بودند تا شاید در برابر عرب مقاومتی فراهم آید ساخت در اشتباه بودند که این با انگشتی هم قیمت خراج پارس و کرمان و آن دیگر با کمر بند هفتاد هزار درمی نمی توانستند در برابر شکم گرسنگان با ایمان پایداری کنند، چه به کرات ثابت شده است که آنان که در قنداق حریر «جا تر کرده اند» کمتر قدمی بتفع طبقات آسمان جل، توانند برداشت!

نه تنها انسانیان، بلکه ترکان ماوراء النهر هم همان زمان از تجمل خود شکست

خود ندند، نوشته اند «وقت سیاهیان عرب بهم، او عبد الله بن زباد (۵۴) ه

شکست خوردند و فرار کردند ، یکی از زیر جامدهای زن باقی ماند و بدست عرب افتادند و آنرا دویست هزار درهم قیمت زدند ! » ۴۶ « تمامام

حوالی و منابع مقاله

- ۱ - مولوی گوید حق چواندر مرد خوی زن نهد
- او مخدت گردد ... و می دهد
- ۲ - ویل دورانت ج ۱ ص ۵۱۵
- ۳ - قاموس کتاب مقدس ص ۷۶
- ۴ - ویل دورانت ج ۱ ص ۵۱۸
- ۵ - مقصود باغهای پارادایز است که در حکم پارکهای امروزی امریکا و اروپا بوده و کلمه فردوس عربی و پارادیس فرنگی از آن مشتق است . اگر فردوس بر روی زمین است همین است و همین است و همین است
- ۶ - ایران باستان ص ۲۰۵
- ۷ - وقتی که ماندانا دختر آستیا گس با کبوچیه حاکم پارس ازدواج کرد ، شاه ماد در خواب دید که در شکم دخترش تاکی روئید که شاخ و برگهای آن تمام آسیا را پوشید ، تعیینی که مغها ازین خواب کردند این بود که از شکم دختر ، پسری زایده خواهد شد که دنیا را خواهد گرفت . (روایت هرودوت) . عجیب اینست که چنین خوابی در اول کارصفویه نیز دیده شده است : نوشه اند شیخ صفائی در خواب دید ، که شاخهای درخت درست داشت و می نشاند ، هر شاخی که می نشاندی یا از دستش افتادی درختی محکم شدی و شاخ برا فزودی و پر بر گشتی ، صورت حال با والده گفت ، والده اش فرمود که فرزندان بسیار شود . (روضه الصفا)
- ۸ - کوروشنامه ص ۴۳
- ۹ - ایران باستان ص ۲۷۲
- ۱۰ - کوش کبیر البر شاندور ، ص ۱۵
- ۱۱ - ایران باستان ص ۲۸۴ - ۱۲ - ویل دورانت ج ۱ ص ۴۳۱
- ۱۳ - ویل دورانت . ج ۱ ص ۵۲۵ - ۱۴ - ویل دورانت ج ۱ ص ۵۲۵

- ۱۵ - رجوع شود به مقاله نگارنده تحت عنوان «اقلیم پارس» در مجله یغما و آسیای هفت سنگ در مجله وحید - ۱۶ - ایران باستان ص ۹۸۹-۱۷ - ایران باستان ص ۱۲۹۸-۱۹ - ایران باستان ص ۱۲۹۸-۱۸ - ایران باستان ص ۱۱۹۵-۱۳۱۶ - نقل از پلوتارک . ۲۰ - سفرنامه سانون ص ۱۱-۲۱ - شاردن ج ۴۳۰-۹ - ایران باستان ص ۱۳۱۳-۲۳ - ایران باستان ص ۳۶-۸ - ایران باستان ص ۳۴۹-۲۲ - ایران باستان ص ۳۶-۲۳ - و آسیای هفت سنگ ص ۲۷ ، و مقاله نگارنده در قهرمانان تاریخ ایران ص ۱۴ ، و ذوالقرنین یا کورش کبیر ص ۱۴۴۳-۲۶ - ایران باستان ص ۱۴۴۰-۲۵ - ایران باستان ص ۱۴۴۳-۱۱ . ۲۷ - ویل دورانت ج ۱ ص ۵۲۵ - در ایران باستان آمده است که اسکندر ۴۰-۲۷ هزار تلان شمش زر و هزار تلان «دریک» از خزانه های داریوش ضبط کرد . ۲۸ - زین الاخبار ص ۲۸۲-۲۹ - زین الاخبار ص ۲۸۲-۳۰ - ایران باستان ص ۲۳۰-۹ - ایران باستان ص ۲۱۹۸-۳۱ - ایران باستان ص ۲۳۱-۲۲۰-۹ - ایران باستان ص ۲۶۵۹-۳۳ - ایران باستان ص ۲۲۳۶ - ایران باستان ص ۳۴-۲۲۳۹ - زین الاخبار تصحیح عبدالحق حبیبی ص ۱۵۳-۳۶ - تاریخ اسلام السیاسی ۳۵ - زین الاخبار تصحیح عبدالحق حبیبی ص ۱۵۳-۳۶ - لفت نامه دهداد - ۳۹ - طبقات ناصری ، ص ۲۰۲-۳۸ - مجمل التواریخ و القصص ص ۷۹-۴۰ - بحیره ص ۱۷۰-۴۱ - آسیای هفت سنگ ص ۲۸۱-۴۲ - ترجمه طبری بلعمی ، نسخه عکسی . ص ۱۷ - اناهیتا ، ص ۴۴-۳۷۷ - رجوع شود به مقاله نگارنده تحت عنوان فتح کرمان بدست عرب ، نشریه فرهنگ کرمان ۱۳۴۳ ص ۳۴-۴۵ - ترجمه طبری بلعمی ص ۹۴-۴۶ - طبری ج ۳ ص ۲۲۱